

Lähetysterveiset

Inkerinmaalta,

... Suomestakin!

Arvo Survon lähettikirje, kevät 2017

HYVÄÄ SIUNATTUA JUHANNUSTA KAIKILLE !!

Kevätkauteni alkoi messulla virolaisessa Jaanin kirkossa Pietarissa. Messun jälkeen oli vielä paikallisen Kaja-kuoron konsertti, kuoron edesmenneen pitkäaikaisen johtajan muistoksi järjestetty. Molemmissa tilaisuuksissa oli selvästi Jumalan Hengen siunaus mukana. Itse seurakunta monestakin syystä oli näinä vuosina kutistunut entistäkin pienemmäksi, valitettavasti... Tilaisuuksien jälkeen muutaman kuorolaisen kanssa olimme vielä keskustelemassa uskon asioista hamaan myöhäisiltaan. Muuan hyvin herkkä, lahjakas ja taiteellinen naishenkilö kertoi mm. eräästä lapsuudenkokemuksestaan. – Hän oli n. 3-vuotias, kun hoitajansa, ehkä n. keski-ikäisen naisen, piti mennä hautajaisiin ja tilanteesta johtuen tämä otti tytönkin mukaansa. ... Arkku oli auki ja papin toimitus pian alkoi: laulua, rukousta, puhetta. Eräässä vaiheessa tyttönen rientää arkulle papin luo, alkaa riuhtoa tätä kaapunsa liepeistä ja hysteerisesti huutaa: Te olette hautaamassa elävää, te elävää olette hautaamassa!! Lapsi oli pakko viedä kauemmas, jotta toimitus olisi voinut jatkua.

Lopulta kaikki oli ohi. Tuli ilta, hautausmaasta vastaavan miehen mieleen ja sydämeen kolmevuotiaan lapsen hätäntynyt huuto oli kuitenkin jättänyt oman jälkensä. Hän päätti kaiken varalta käväistä tuoreella haudalla. Paikalla odottikin järkytys – haudasta kuului koputusta ja avunhuutoja. Nuorimies pelastettiin kuoleman loukusta aivan viime hetkellä... - Nykyään jo kahden lapsen äitinä oleva kertoja on, kuten totesin, hyvin herkkä muusikkona, runoilijana ja esiintyjänä. Oli ilo myös nähdä, miten tärkeitä olivat kyseiselle avioparille (miehensäkin siis on muusikko ja oli tilaisuuksissa mukana) uskon asiat ja millainen asialle antautuminen ja rakkaus vallitsi heidän keskuudessaan.

Kupanitsan lisäksi keväällä palvelin myös Narvassa, Viron puolella. Suomen puolella sain taas pitkästä aikaa tavata mordvalaisen kollegani Alekseini, joka oli täällä Lappeenrannassakin vierailemassa seurakuntansa ystävyystahojen luona. Yhden yön hän oli myös meidän luonamme ja hänen kanssaan me taas kehittelimme hengellistä sanastoa Mordvan tarpeisiin. Kevään lopulla Lappeenrannassa ja Imatralla on ollut vierailemassa

myös pieni ryhmä Toksovan seurakunnastamme inkeriläisen Aleksei-papin johdolla. Toksovan seurakunta, kiitos Herralle, on päässyt sekin pahimmasta aallonpohjasta, jossa se oli useamman vuoden ajan...

<https://www.net-film.ru/studio-lnf-page-1/>

Tässä on linkki kahteen inkeriläistaustaisen elokuvaohjaajan lähes 30 v. sitten ohjaamaan teokseen. Toinen niistä on vasta tullut ladatuksi nettiin. Tuo teos, Inkerin teillä -niminen, on dokumenttitapainen, se on mainittu myös nimellä Niin kauan kuin laulu soi. Molemmissa elokuvissa saa pienen vilauksen myös allekirjoittaneen silloiseen hengen tilaan...

Kevään aikana yhdessä / yksin on tavoitettu n. 1700 kuulijaa sekä muuten työni merkeissä kohdattu / tavoitettu yli 200 henkilöä.

HERRA SINNUU SIUNATKOHON, KAIKKIVALTA VARJELKOHON!

Kirjeen postitus marita.smeds@evl.fi, p. 040 3126 530.

Kannatus Lappeenrannan seurakuntayhtymän tili FI8056200910000776, kirjoita tiedonantoihin Arvo Survo.